

2

p. t. København, den 24. Januar 1935.

Efter at man inden for Bestyrelsen for Foreningen af danske Købstæders Ligningskommissioner har drøftet det i Landstinget den 3. Oktober f. A. fremsatte Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen, tillader man sig at henstille til det højtærede Landstingsudvalg at overveje Indførelsen af visse rent tekniske Ændringer i Lovforslaget.

Lovforslagets i § 36 indeholdte Bestemmelser om Fordeling af Selskabers Skat i Tilfælde, hvor et Selskab oppebærer Indtægt fra flere Kommuner, bygger paa de samme — noget indviklede — Regler som den nugældende Lovs § 18. Reglerne gaar ud paa, at det paalignede Skattebeløb skal fordeles:

- 1) *Forlods* 10 pCt. af Skattens Provenu til Hovedsædekommunen.
- 2) Kommuner, hvorfra Selskabet har Indtægt af fast Ejendom, faar *forlods* et Beløb, der svarer til Ejendomsoverskuddet multipliceret med vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent.
- 3) Resten fordeles mellem samtlige andelsberettigede Kommuner, som Hovedregel i samme Forhold som Lønudbetalingerne ved Selskabets Virksomheder i de forskellige Kommuner, dog saaledes, at ingen enkelt Lønning maa medregnes med et større Beløb end 2 000 Kr. (efter Forslaget: 3 000 Kr.).

Erfaringen synes at vise, at disse Fordelingsregler dels er for indviklede, dels modvirker Bestræbelserne for at sikre en rigtig Fordeling.

At tildele Hovedsædekommunen *forlods* 10 pCt. af Skatteprovenuet virker uretfærdigt over for Filialkommunen.

Hovedsædets Hjemstedskommune har i saa godt som alle Tilfælde den skattemæssige Fordel, at langt de fleste højtlønnede Personer inden for vedkommende Aktieselskab er bosat ved Hovedsædet, og har i mange Tilfælde Adgang til store Ejendomsskatter, almindeligvis meget større end de Beløb, Filialernes Hjemstedskommuner oppebærer.

Hovedsædets Hjemstedskommune paaføres ingeniende forholdsvis større Udgifter af de der hjemmehørende Aktieselskaber, end Tilfældet er i Filialkommunerne. Det maa i øvrigt erindres, at Hovedsædekommunerne faktisk har ikke uvæsentlig Renteindtægt som Følge af, at Praksis har udviklet sig derhen, at Hovedsædekommunerne sædvanligvis først afregner med Filialkommunerne fra et halvt til et helt Aar efter Skattens Indbetaling. Man mener derfor, at Bestemmelsen om, at Hovedsædekommunen *forlods* skal oppebære 10 pCt., bør bortfalde.

Saafernt dette Bortfald kan ske, tillader Foreningen sig at foreslaa — for at opnaa enklere Regler for Fordelingen end de hidtil bestaaende og paa ny i Lovforslaget optagne —, at Bestemmelsen om, at Kommuner, hvorfra et Selskab har Indtægt af fast Ejendom, faar *forlods* et Beløb, der svarer til Ejendomsoverskuddet multipliceret med vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent, bortfalder.

Bestemmelsen om *forlods* at tilregne Ejendomskommunerne et Beløb skyldes rent historisk særlig Hensynet til Tiendeindtægterne, men Bestemmelsen er vanskelig at praktisere rigtigt, fordi Selskaberne, naar de overhovedet har særlig Indtægt af fast Ejendom, som Regel har saadan Indtægt ved Udleje af en Del af den Ejendom, der benyttes som Forretningslokale, og der skal da foretages en ret indviklet Beregning.